

[Miljøministeren]

Det ændringsforslag, som hr. Aage Brusgaard nævnte, ændringsforslag nr. 4, som blev vedtaget i bred enighed her i Folketinget, viderefører den praksis, som har været gældende siden 1986, og som altså blev indført af tidligere borgerlige regeringer.

Det ændringsforslag, Folketinget nu tager stilling til, er i sine juridiske virkninger identisk med det forslag, som hr. Aage Brusgaard, hr. Jens Jørgensen, hr. Filt Jensen og deres partier stemte for ved anden behandling. Der er alene tale om en sproglig tilretning, så man kan undgå juristeri på et senere tidspunkt, fordi SF følte, at der kunne være behov for, at tingene var krystalklare.

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Brusgaard og det øvrige Folketing, at den ordning, som de tidligere borgerlige regeringer indførte, går ud på, at man er forpligtet af en kommunal indsamlingsordning, medmindre man kan godtgøre, at man allerede er omfattet af en privat indsamlingsordning, eller man på det tidspunkt, hvor man etablerer en ny virksomhed, tilkendegiver, at man foretrækker en privat virksomhed frem for den kommunale ordning. Sådan er tilstanden i dag, sådan har den været siden 1986, sådan bliver det nu fastslået i loven for at fjerne enhver tvivl. Der er altså ingen ændringer i forhold til det, borgerlige regeringer har gennemført som ordninger.

Hvorfor har man så haft den ordning? Man har naturligvis haft den for at sikre ansvarliggørelsen omkring affaldshåndtering. Hvad ligger der i begrebet ansvarliggørelse? Ja, der ligger det enkle forhold, at virksomheder har en fundamental interesse i, at det er kommunerne, der har en pligt til at håndtere deres affald, og også en interesse i, at der findes kommunale indsamlingsordninger. Samfundet har en interesse i, at kommunerne kan leve op til det ansvar, herunder også at få økonomi i det.

Det kræver naturligvis, at kommunerne er sikre på, at de også får adgang til de værdifulde, genanvendelige materialer, og at virksomhederne ikke kan gå frit ind og ud: Når man kan sælge det til anden side med fortjeneste, så gør man det, og når der ingen fortjeneste er at få, giver man det videre til kommunen. De kommunale ordninger ville simpelt hen bryde sammen, og derfor blev det allerede i 1986 og gentagne gange senere bekræftet af skiftende borgerlige regeringer, af KV-regeringen, at det var denne ordning, der var gældende.

Det, vi alene har gjort med ændringsforslag nr. 4, som Venstre og De Konservative stemte for ved anden behandling, og det nye ændringsforslag, der ligger nu, er simpelt hen at tydeliggøre, at sådan er situationen i dag. Det vil sige, at vedtagelsen af dette ændringsforslag intet ændrer i forhold til den praksis, der har været siden 1986.

Jeg skal endelig – så man ikke er i tvivl – henvise til, at dette er meget tydeligt forklaret i bemærkningerne til ændringsforslag til nr. 4, som man altså stemte for. Det vil sige, at hvis man nu bruger dette her, som altså ikke ændrer noget som helst i forhold til det, der hidtil har været gældende, til at stå af i forhold til en lovgivning, man selv har været med til at fostre og i alle detaljer har udarbejdet, og som den nye regering har støttet, er der selvfølgelig tale om et meget, meget tvivlsomt påskud.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren undlod – bevidst eller ubevidst – at svare på de to konkrete spørgsmål, jeg stillede, nemlig om regeringen er sikker på, at dette ændringsforslag med sine bemærkninger ikke er EF-lovstridigt, og om man havde fået svar fra EF-Kommissionen angående den orientering, man havde sendt Kommissionen om forslaget her. Det synes jeg er ret vigtigt at få afklaret, inden vi skrider til tredje behandling og afstemning. Vi har jo haft problemer nok med EF.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Jeg har naturligvis lyttet til miljøministerens bemærkninger, og jeg har hæftet mig ved, at miljøministeren korrekt taler om praksis siden 1986.

Praksis er noget, der udvikler sig, og praksis kan ændres, hvis udviklingen går i en retning, man ikke sympatiserer med. Men hvis vi vedtager det ændringsforslag, der er kommet til efter andenbehandlingen, bliver det lovfæstet, at virksomhederne ikke kan fravælge den kommunale ordning på et senere tidspunkt.

Jeg mener, at hvis man følger med i, hvordan tingene virker i praksis, og opdager nogle skævheder, må man have ret til at lave tingene om. Og jeg vil gerne have lov at sige, at det